

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27, 21000 Split

Poslovni broj: Pr-2015/2023-27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu Eneji Stejskal Kanazir, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Branka Vasilj, OIB: 97000984993, 21203 Donji Muć, Donji Muć 292, zastupane po punomoćnici Martini Radić Šunjić, odvjetnici u Splitu, protiv tuženika Klinički bolnički centar Split, OIB: 51401063283, Spinčićeva 1, 21000 Split, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika prilikom zaključenja glavne rasprave, prilikom objave, a nakon objave, dana 21. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I/ Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužiteljici razliku manje isplaćene naknade troškova prijevoza za razdoblje od 01.11.2018.g. do 30.09.2024.g. u ukupnom iznosu od 560,68 EUR neto s kamatama na pojedinačne mjesečne iznose od:

- 10,94 EUR koja teče od 15. prosinac 2018.
- 5,59 EUR koja teče od 15. siječanj 2019.
- 5,59 EUR koja teče od 15. veljača 2019.
- 11,52 EUR koja teče od 15. ožujak 2019.
- 4,97 EUR koja teče od 15. travanj 2019.
- 49,56 EUR koja teče od 15. svibanj 2019.
- 4,97 EUR koja teče od 15. lipanj 2019.
- 5,59 EUR koja teče od 15. srpanj 2019.
- 17,72 EUR koja teče od 15. kolovoz 2019.
- 2,48 EUR koja teče od 15. rujan 2019.
- 6,52 EUR koja teče od 15. listopad 2019.
- 14,62 EUR koja teče od 15. studeni 2019.
- 8,42 EUR koja teče od 15. siječanj 2020.
- 5,28 EUR koja teče od 15. veljača 2020.
- 4,66 EUR koja teče od 15. ožujak 2020.
- 4,04 EUR koja teče od 15. travanj 2020.
- 2,17 EUR koja teče od 15. svibanj 2020.
- 4,97 EUR koja teče od 15. lipanj 2020.
- 14,62 EUR koja teče od 15. srpanj 2020.
- 11,53 EUR koja teče od 15. kolovoz 2020.

- 4,97 EUR koja teče od 15. rujan 2020.
- 4,35 EUR koja teče od 15. listopad 2020.
- 14,62 EUR koja teče od 15. studeni 2020.
- 1,86 EUR koja teče od 15. prosinac 2020.
- 1,24 EUR koja teče od 15. siječanj 2021.
- 4,66 EUR koja teče od 15. veljača 2021.
- 11,52 EUR koja teče od 15. ožujak 2021.
- 4,66 EUR koja teče od 15. svibanj 2021.
- 17,72 EUR koja teče od 15. lipanj 2021.
- 3,73 EUR koja teče od 15. srpanj 2021.
- 2,17 EUR koja teče od 15. kolovoz 2021.
- 17,72 EUR koja teče od 15. rujan 2021.
- 11,52 EUR koja teče od 15. listopad 2021.
- 8,42 EUR koja teče od 15. prosinac 2021.
- 20,81 EUR koja teče od 15. siječanj 2022.
- 11,52 EUR koja teče od 15. veljača 2022.
- 13,08 EUR koja teče od 15. ožujak 2022.
- 3,42 EUR koja teče od 15. travanj 2022.
- 13,57 EUR koja teče od 15. veljača 2023.
- 19,63 EUR koja teče od 15. travanj 2023.
- 7,61 EUR koja teče od 15. lipanj 2023.
- 30,43 EUR koja teče od 15. rujan 2023.
- 40,23 EUR koja teče od 15. listopad 2023.
- 22,43 EUR koja teče od 15. studeni 2023.
- 10,07 EUR koja teče od 15. prosinac 2023.
- 0,95 EUR koja teče od 15. ožujak 2024.
- 9,87 EUR koja teče od 15. svibanj 2024.
- 22,39 EUR koja teče od 15. lipanj 2024.
- 29,75 EUR koja teče od 15. kolovoz 2024. do isplate, koja se zakonska kamata na navedene iznose do 31.12.2022.g. obračunava po stopi u skladu sa odredbom čl.29.st.2. ZOO-a ("NN" 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21), a od 01.01.2023.g. pa nadalje po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29.st.2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8% poena, a u ostalim odnosima za 3% poena.

II/ Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužiteljici parnični trošak u iznosu od 1.212,50 EUR, na račun punomoćnika tužiteljice odvjetnice Martine Radić Šunjić koji se kod OTP banke d.d. vodi pod brojem IBAN: HR7924070001100242568, sa kamatama koje teku od donošenja prvostupanjske presude do isplate koja se na navedeni iznos obračunava po stopi iz izmijenjene odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8% poena, a u ostalim odnosima za 3% poena.

Obrazloženje

1. U tužbi predanoj ovom sudu dana 6. prosinca 2023. godine tužiteljica navodi da je zaposlena kod tuženika na radnom mjestu pomoćne radnice u JIL-u pri Klinici za anesteziologiju, reanimatologiju i intenzivno liječenje, te da ima prebivalište na adresi Neorić, Neorić 27, koje je od mjesta rada Split, Spinčićeva 1, udaljeno 32,91 km. Tužiteljica ističe da ima pravo na isplatu razlike naknade troškova prijevoza po prijeđenom kilometru. Navodi se da je odredbom članka 66.st.9.TKU-a (NN br.128/2017, 47/2018, 123/2019 i 66/2020), te čl. 65. st.11.TKU-a (NN br.56/2022, 127/2022, 58/23) propisano da redoviti dolazak na posao i povratak s posla osigurava onaj javni prijevoznik kod kojeg je vozni red organiziran na način da vrijeme čekanja do dolaska u mjesto rada do početka radnog vremena zaposlenika te vrijeme čekanja do završetka radnog vremena do polaska redovite linije prema prebivalištu odnosno boravištu zaposlenika ne prelazi 45 minuta. Odredbom iz čl.66.st.12.TKU-a (NN br.128/2017, 47/2018, 123/2019 i 66/2020) koji se primjenjivao od 01.12.2017.g. do 30.04.2022.g., je propisano ako od prebivališta odnosno boravišta do mjesta rada nema organiziranog javnog prijevoza, naknada troškova prijevoza isplatit će se u visini od 1,00 kn po prijeđenom kilometru, uvećano za troškove mostarine i tunelarine (uz predodžbu ispisa elektroničke naplate cestarine - ENC na ime zaposlenika i za odgovarajući dolazak na posao i povratak s posla), kao i u slučaju naknade troškova prijevoza zaposleniku u dane kada organizirani javni prijevoz ne prometuje. Odredbom iz čl.65.st.14.TKU-a (NN br.56/2022, 127/2022, 58/23) koji se primjenjuje od 01.05.2022.g. prethodno navedena naknada je povećana na iznos od 1,35 kuna po prijeđenom kilometru. Obzirom na radno vrijeme tužiteljice i raspored vožnje autobusne linije u konkretnom slučaju organizirani međumjesni prijevoz ne omogućava tužitelju svakodnevni redovit dolazak na posao i povratak s posla, slijedom čega tužitelj ima pravo na isplatu putnih troškova po prijeđenom kilometru. Ovo posebice iz razloga što tužitelj kada radi noću, vikendom ili praznikom uopće nema organiziran međumjesni prijevoz koji bi omogućavao dolazak ili odlazak s posla unutar vremena čekanja od 45 minuta. Ističe se da je tužiteljica prisiljena koristiti osobni automobil, te sukladno prethodno citiranim odredbama TKU-a da ima pravo na isplatu troškova prijevoza (za dolazak i povratak sa posla) prema prijeđenom kilometru. Tužiteljica napominje da u razdoblju od 21.03.2020.g. do 11.05.2020.g. uopće nije postojala redovita linija međumjesnog javnog prijevoza prijevoza zbog pandemije COVID -19, slijedom čega tužitelj ima pravo na naknadu troškova prijevoza po prijeđenom kilometru za navedeno razdoblje. Navodi se da je tuženik pogrešno umanjivao naknadu troškova prijevoza. Ističe se da je odredbom članka 66. stavka 16.TKU-a (NN br.128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020), te čl.65.st.21.TKU-a (NN br.56/2022, 127/2022, 58/23) koji se primjenjuje od 01.12.2017.g. propisano da se naknada troškova prijevoza neće isplatiti za dane godišnjeg odmora, rodiljnog dopusta, privremene spriječenosti za rad i za druge dane kada zaposlenik više od dva dana uzastopce nije u obvezi dolaska na posao. Sukladno prethodno citiranim odredbama TKU-a troškovi naknade troškova prijevoza po prijeđenom kilometru se mogu manjiti samo za određene dane i to kada tužitelj nije uzastopce u obvezi dolaziti na posao više od dva dana. Međutim, tuženik je protivno svim prethodno citiranim odredbama TKU-a, pogrešno obračunavao i isplaćivao umanjenu naknadu troškova prijevoza. Radi navedenog, tužitelj ovom tužbom potražuje razliku između onoga što mu je plaćeno i onoga što mu je trebalo biti plaćeno sukladno prethodno citiranim odredbama TKU-a, smatrajući da prvenstveno ima pravo na isplatu naknade troškova prijevoza po prijeđenom kilometru. Tužiteljica je uredila tužbeni zahtjev podneskom od 3. lipnja

2026. godine (list 132-138 spisa) tako da je ista postavila glavni tužbeni zahtjev kojima u konačnici na ime razlike manje isplaćene naknade troškova prijevoza po prijeđenom kilometru za razdoblje od 01.11.2018. do 30.09.2024. godine potražuje iznos od 560,68 EUR, te podredni (eventualno kumulirani tužbeni zahtjev) kojim potražuje na ima razlike manje isplaćene naknade troškova prijevoza a prema mjesečnoj pokaznoj karti ukupan iznos od 69,22 Eur-a.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu (list 14-16 spisa) istakao da u cijelosti osporava osnov i visinu predmetnog potraživanja. Ističe da je tuženik tužitelju troškove prijevoza isplaćivao sukladno ugovoru u radu kojeg je s njim sklopio, odredbama Zakona o radu i odredbama Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama. Upravo da je na tužitelju teret dokazivanja tvrdnji iz tužbe jer da se ovdje ne radi o slučaju za koji je čl. 135. Zakona o radu normirano da je teret dokaza na poslodavcu tj. tuženiku. Tužitelj da je taj koji treba dokazati kako ne može doći adekvatno organiziranim javnim prijevozom (kojeg mu plaća tuženik u visini cijene pokazne karte). Što se smatra adekvatno organiziranim javnim prijevozom da određuje točka 11. članka 65. Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama iz kojeg da proizlazi da se čak i dolazak 45 minuta ranije u mjesto rada smatra adekvatno organiziranim prijevozom, kao i čekanje od 30 minuta prilikom presjedanja. Nadalje, tuženik ističe kako je imao pravo tužitelju umanjiti troškove prijevoza za one dane kada nije došao na radno mjesto jer da je smisao naknade troškova prijevoza, kao što mu i samo ime govori, da se radniku nadoknadi trošak kojeg je imao jer je došao na posao te ako radnik kojem se trošak prijevoza isplaćuje sukladno kilometrima koje prijeđe svojim osobnim automobilom nije došao na posao tada da očito nije koristio osobni automobil, nije s njim prelazio kilometre do radnog mjesta, a niti imao nikakav trošak dolaska na posao, a takvo da je i tumačenje Povjerenstva za tumačenje Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama koja, sukladno članku 19. toga ugovora, ima pravnu snagu i učinke kolektivnog ugovora i objavljuju se na web stranicama Ministarstva rada i mirovinskog sustava. Tako da je dana 20.06.2018. godine izdano tumačenje broj 33/18 po kojem se radnicima koji ostvaruju naknadu po prijeđenim kilometrima neće ta naknada isplatiti za dane nedolaska na posao.

3. Tijekom postupka sud je izveo dokaze pregledom potvrde HAK-a (list 4 spisa); tarifne zone poduzeća Promet Split (list 6 spisa); Cjenika usluga prijevoza putnika u javnom gradskom i prigradskom prometu Promet d.o.o. Split (list 7 spisa); Cjenika pokaznih i sportskih studentskih karata Promet d.o.o. Split (list 8-9 spisa); obračunske isprave za isplatu plaće za listopad 2017. (list 10 spisa); Prikaza polazaka autobusnih linija prigradskog područja Promet d.o.o. Split (list 22-23 spisa); podataka o rasporedu linija javnog prijevoza te cijeni javnog gradskog prijevoza dostavljenih od tvrtke Promet d.o.o. (list 32-72 spisa); evidencija rada i platnih lista za tužiteljicu; nalaza i mišljenja Centra za vještačenja – vještakinje Ines Lozić (list 84-96 spisa). Izveden je i dokaz saslušanjem tužiteljice Branke Vasilj (list 73-75 spisa).

4. Ovaj sud smatra glavni tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti osnovanim, a zbog čega nije ni odlučivano o podrednom tužbenom zahtjevu.

5. Predmet ovog spora je naknada razlike troškova prijevoza tužiteljici (dolaska na posao i odlaska sa posla) polazeći od mjesta prebivališta tužiteljice Donji Muć 292,

21203 Donji Muć, do mjesta rada Spinčićeva 1, 21000 Split, a za utuženo razdoblje od 01.11.2018. godine do 30.09.2024. godine.

6. Među strankama nije sporna činjenica da je tužiteljica u utuženom razdoblju imala stalno prebivalište na adresi Donji Muć 292, 21203 Donji Muć, , a koja činjenica proizlazi i iz iskaza saslušane tužiteljice kao i da je mjesto prebivališta tužiteljice udaljeno od mjesta rada kod tuženika u Spinčićevoj 1, 32,91 km, a koje činjenice nesporno proizlaze iz pregledane potvrda HAK-a (list 4 spisa). Nije sporna ni činjenica da je tužiteljica zaposlena kod tuženika kao pomoćna radnica u JIL-u pri Klinici za anesteziologiju, reanimatologiju i intenzivno liječenje.

7. Ono što je sporno je da li tužiteljica u utuženom razdoblju od 01.11.2018. do 30.09.2024. ima pravo na naknadu troškova prijevoza i u kojem iznosu, odnosno da li je tuženik tužiteljici u navedenom razdoblju na pravilan način obračunavao i plaćao navedene troškove prijevoza, te ukoliko tužiteljica ima pravo na naknadu troškova prijevoza da li je tuženik istoj navedeno trebao plaćati prema cijeni mjesečne pokazne karte ili po prijašnjem kilometru. Tuženik je ujedno u podnesku od 12.06.2026.godine (list 142-145 spisa) istakao prigovor zastare potraživanja te je istakao da je postavljanjem podrednog tužbenog zahtjeva izvršena preinaka tužbe. Potrebno je u tom smislu istaći da postavljanje podrednog tužbenog zahtjeva od strane tužiteljice se temelji na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi i proizlazi iz varijante 2. nalaza i mišljenja Centra za vještačenja pa isto predstavlja dozvoljen način formuliranja tužbenog zahtjeva, a nakon izrade nalaza i mišljenja Centra za vještačenja, a ne preinaku tužbe. Naime, tužiteljica je nakon provedenog vještačenja od strane Centra za vještačenja, a koje je vještvo sadržavalo dvije varijante izračuna polazeći od istovjetne činjenične i pravne osnove postavila glavni i podredni tužbeni zahtjev. Time nije izmijenjen predmet spora već je ovisno o tome koju će varijantu vještačenja sud prihvatiti isti odredio redoslijed odlučivanja o zahtjevima. Navedeno se ne može smatrati preinakom tužbe. Sud je u ovom postupku nakon izvedenih dokaza prihvatio glavni tužbeni zahtjev kao osnovan, te u tom smislu nije bilo potrebe odlučivanja o podrednom zahtjevu, a koji je postavljen kao eventualno kumulirani zahtjev. U navedenom smislu je tuženikov prigovor preinake tužbe u cijelosti neosnovan. Što se tiče prigovora zastare potraživanja temeljem odredbe članka 139. ZR-a je propisano da potraživanja iz radnog odnosa zastarijevaju za pet godina. Budući je utuženo razdoblje u ovoj pravnoj stvari od 01.11.2018.godine do 30.09.2024.godine sa dospelostima mjesečnih iznosu u razdoblju od prosinca 2018.do kolovoza 2024.godine u navedenom smislu nije proteklo pet godina od dospelosti svakog pojedinačnog mjesečnog potraživanja, a budući je tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena 06.12.2023.godine. U navedenom smislu je prigovor zastare potraživanja istaknut od strane tuženika u ovoj pravnoj stvari u cijelosti neosnovan.

8. Temeljem odredbe članka 66.stavak 1. Temelnog kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenika ("NN" 128/17, 47/2018, 123/2019 i 66/2020- u daljnjem tekstu TKU-a), a koji je bio na snazi od 01.12.2017.godine do 30.04.2022.godine je propisano da zaposlenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla (u daljnjem tekstu: naknada troškova prijevoza), pod uvjetom da je udaljenost od njegovog prebivališta, odnosno boravišta do mjesta rada najmanje dva kilometra. Nadalje je propisano odredbom članka 66.stavka 8. navedenog TKU-a da pod organiziranim javnim prijevozom u smislu ovoga članka smatra se mjesni i međumjesni prijevoz koji se međusobno ne isključuju, a koji zaposleniku omogućuju

redoviti dolazak na posao i povratak s posla. Također je temeljem odredbe članka 66.stavka 9. navedenog TKU-a propisano da redoviti dolazak na posao i povratak s posla osigurava onaj javni prijevoznik kod kojeg je vozni red organiziran na način da vrijeme čekanja od dolaska u mjesto rada do početka radnog vremena zaposlenika te vrijeme čekanja od završetka radnog vremena do polaska redovite linije prema prebivalištu odnosno boravištu zaposlenika ne prelazi 45 minuta, a u slučaju potrebe za presjedanjem, vrijeme čekanja između dvije linije javnog prijevoza ne smije biti duže od 30 minuta. Temeljem odredbe članka 66.stavka 10. navedenog TKU-a je propisano da u slučaju postojanja organiziranog javnog prijevoza kojeg zaposlenik ne koristi, zaposlenik će ostvariti pravo na naknadu troškova prijevoza, koja će se za svaki pojedini mjesec isplaćivati u visini 1/12 cijene godišnje karte ako postoji mogućnost kupnje godišnje karte, odnosno u visini mjesečne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje karte, ili pojedinačne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje ili mjesečne karte. Također je odredbom članka 66.stavka 11. navedenog TKU-a propisano da navedeno da ako od prebivališta odnosno boravišta do mjesta rada nema organiziranog javnog prijevoza, naknada troškova prijevoza isplatit će se u visini od 1,00 kn po prijađenom kilometru, uvećano za troškove mostarine i tunelarine (uz predočenje ispisa elektroničke naplate cestarine – ENC na ime zaposlenika i za odgovarajući dolazak na posao i povratak s posla), kao i u slučaju naknade troškova prijevoza zaposleniku u dane kada organizirani javni prijevoz ne prometuje. Temeljem odredbe članka 66. stavka 16. navedenog TKU-a je propisano da se zaposleniku naknada troškova prijevoza isplaćuje najkasnije do 15-og u mjesecu za prethodni mjesec, s time da se neće isplatiti za dane godišnjeg odmora, rodiljnog i roditeljskog dopusta, privremene spriječenosti za rad i za druge dane kada zaposlenik više od dva dana uzastopce nije u obvezi dolaska na posao, dok temeljem odredbe članka 66.stavka 17. TKU-a je propisano da ako zaposlenik ostvaruje pravo na naknadu troška mjesečne karte, zbog korištenja godišnjeg odmora zaposleniku se naknada troškova prijevoza neće isplatiti za jedan mjesec i to onaj u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora. Odredbama članka 65.stavka 1, 8., 9., 10., 11, TKU-a za državne službenike i namještenike ("NN" 56/2022, 127/2022), a koji se primjenjuje počevši od 01.05.2022.godine je podjednako propisano kao i odredbama članka 66.stavka 8., 9.10. i 11 TKU-a za državne službenike i namještenike ("NN" 128/17, 47/2018, 123/2019 i 66/2020). Temeljem odredbe članka 65.stavka 14. TKU-a za državne službenike i namještenike ("NN" 56/22, 127/22), a koji se primjenjuje od 01.05.2022.godine je propisano da ako je od prebivališta odnosno boravišta do mjesta rada nema organiziranog javnog prijevoza, naknada troškova prijevoza isplatit će se u visini od 1,35 kn po prijađenom kilometru.

9. Iz očitovanja Prometa d.o.o. Split (list 32 spisa) proizlazi da je u periodu od 1.11.2018. .do 29.02.2020. cijena pojedinačne karte na relaciji Split - Donji Muć iznosila 19,50 kn, a karta za dvije vožnje da je bila 36,00 kn. U navedenom periodu na toj relaciji da nije postojala mjesečna karta. Od 01.03.2020. je istaknuto da naselja općine Muć da ulaze u zonski sustav te postaju sastavni dio 4. zone i cijena mjesečne karte da iznosi 570,00 kn. Mjesečne karte u periodu od kolovoza 2022. do siječnja 2023. da su se prodavale po cjeniku koji je važio u periodu od 10.08.2023. te je cijena mjesečnog kupona za radnika JLS Split - Muć iznosila 550,00 kn (73,00 EUR). Od veljače 2023. mjesečne karte da se prodaju po cjeniku koji važi od 16.01.2023. te cijena mjesečnog kupona za personaliziranu kartu za JLS Muć iznosi 70,00 EUR. U periodu od 09.08.2022. na prijevoznom području tvrtke Promet d.o.o. naplata javnog gradskog prijevoza da se vršila prema zonama kroz koje se vrši prijevoz dok da se od

dana 10.08.2022. naplata vrši prema relaciji prijevoza tj. od jedinice lokalne samouprave polazišta do jedinice lokalne samouprave odredišta (JLS). Iz rasporeda linija javnog prijevoza dostavljenog u privitku očitovanja proizlazi da su autobusne linije u utuženom razdoblju na ovoj relaciji autobusna linija 73 Ogorje-Muč, Muć-Split, autobusna linija 76 Split-Crivac-Kljaci/Kljaci-Crivac-Split, br. 77 Split-Muč-Crivac/Crivac-Muč-Split, te br. 80 Split-Kljaci-Drniš/Drniš-Kljaci-Split. U odnosu na autobusnu liniju 73 je razvidno da ne postoji direktna linija koja polazi iz Muća već se radi o polascima-linijama koje prometuju preko Neorića, a koje nedjeljama i praznicima uopće ne prometuju, te u tom smislu postoji jutarnja linija preko Muslima u 05:50. Također je razvidno da u jutarnjim satima nema redovne linije 73 iz Splita prema Muću nego tek u 14:30 do Muslima i u 20:25 do Muslima. Također je i pregledom ostalih navedenih autobusnih linija da iste ne prometuju direktno iz Muća, da ima dosta presjedanja te neredovitosti navedenih linija pa iste ponekad ne prometuju ni radnim danom ni vikendom.

10. Tužiteljica u svom iskazu danom na ročištu od 10. lipnja 2025. (list 73-74 spisa) navodi da je za dolazak na radno mjesto te odlazak s radnog mjesta u utuženom periodu koristila pretežno osobni automobil, a da je njoj cijelo vrijeme utuženog razdoblja adresa prebivališta: Donji Muć, Donji Muć 292, te da je mjesto njenog prebivališta do mjesta rada udaljeno nekih 36 km u jednome pravcu. Tužiteljica navodi da postoji javni prijevoz na relaciji od njenog mjesta prebivališta do mjesta rada, međutim navodi da nema dovoljno linija autobusnog prijevoza, a i one linije koje postoje da je potrebno u više navrata presjedati da bi se moglo doći do mjesta rada i natrag s posla, a pogotovo tijekom vikenda da nema odgovarajućih linija prijevoza pa da je upravo to razlog zbog čega ne koristi autobusni prijevoz već dolazi na posao i odlazi osobnim autom. Ističe da ni ona sama nije sigurna na koji joj je točno način tuženik plaćao putne troškove na relaciji od mjesta prebivališta do mjesta rada budući da je u nekim periodima to plaćano po kilometraži – prijeđenim kilometrima, a u nekim razdobljima i po autobusnoj karti. Ističe da misli da joj nije plaćan putni prijevoz u periodima kad je bila na godišnjem odmoru, a da je bolovanje rijetko koristila. Tužiteljica navodi da u slučaju da primjerice mora ujutro doći na posao u 6:00 sati, pa i vikendom da bi teško mogla stići na vrijeme dolaskom na autobusnu stanicu i vožnjom do mjesta rada te da ne bi mogla doći na vrijeme na posao, a da bi u slučaju presjedanja sigurno čekala autobus nekih pola sata.

11. U svrhu utvrđenja visine predmetnog potraživanja izveden je dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem po Centru za vještačenja Split - vještakinji Ines Lozić.

12. U svom nalazu i mišljenju Centra za vještačenja Split (list 84-96 spisa) na temelju stanja u spisu i raspoložive dokumentacije vještak daje mišljenje, bez ulaženja u pravna pitanja, da tužitelj po osnovi naknade troškova prijevoza za razdoblje od 01.11.2018. do 30.09.2024. godine, pod pretpostavkom da tužitelj za razdoblje od 01.11.2018.g. do 20.03.2020.g. i od 12.05.2020.g. do 30.09.2024.g. ostvaruje pravo na naknadu temeljem iznosa mjesečne karte za četvrtu tarifnu zonu javnog prijevoznika Promet d.o.o. Split te pod pretpostavkom da u razdoblju od 21.03.2020.g. do 11.05.2020.g. ostvaruje pravo na naknadu po prijeđenom kilometru, iznosi 69,22 EUR (Tabela 1. stupac '15'). Potraživanje tužitelja po osnovi naknade troškova prijevoza u razdoblju od 01.11.2018. do 30.09.2024. godine, a pod pretpostavkom da ostvaruje pravo na naknadu u visini od 1,00 kn po prijeđenom kilometru za razdoblje do 30.04.2022.g. te za razdoblje od 01.05.2022.g. u visini 1,35 kn/0,18 EUR po

prijeđenom kilometru, odnosno u visini naknade troškova prijevoza usklađene s promjenama cijene goriva, da iznosi 560,68 EUR (Tabela 3. stupac '14').

13. Navedeni nalaz i mišljenje Centra za vještačenja Split ovaj sud smatra vjerodostojnim i logičnim budući se isti zasniva na relevantnoj dokumentaciji dostavljenoj u predmetni spis i nalogu ovog suda. Tužiteljica je uredila tužbeni zahtjev sukladno nalazu i mišljenju Centra za vještačenja tako da je postavila glavni tužbeni zahtjev kojim potražuje za utuženo razdoblje razliku manje isplaćenih troškova prijevoza prema prijeđenom kilometru u iznosu od 560,68 Eur-a sa pripadajućom kamatom, te podredni (eventualno kumulirani) zahtjev ukoliko sud ne prihvati glavni zahtjev i to u iznosu od 69,22 Eur-a prema mjesečnoj karti sa pripadajućom kamatom. Tuženik u podnesku od 12.06.2026.godine neosnovano prigovara nalazu i mišljenju Centra za vještačenja smatrajući da je tuženik isplatio više od onog što je dugovao tužiteljici po osnovi troškova prijevoza pa da je vještak trebao u tom smislu izračunati negativnu razliku. Isti u tom smislu ističe procesni prigovor prijeboja tražeći da se u prijeboj stavi tužiteljičino potraživanje sa iznosima koje je tuženik preplatio na ime prijevoza te isti u tom smislu predlaže da se izvrši dopuna vještačenja. Tuženikovo potraživanje s osnova više preplaćenih troškova prijevoza uopće nije bilo predmet ovog postupka budući tuženik nije tijekom postupka ni postavljao konkretan protutužbeni zahtjev iz kojeg bi bilo razvidno da isti ima ikakvo konkretno potraživanje prema tužiteljici s osnova troškova prijevoza već je predmet ovog postupka samo tužiteljičin zahtjev da se utvrdi postojanje duga tuženika prema njoj po osnovi troškova prijevoza. Iz navedenog razloga vještak nije ni bio dužan utvrđivati nikakve negativne razlike u postupku, a kod činjenice da tuženik nije isticao nikakav zahtjev za isplatu prema tuženiku u ovom postupku. Također tuženik tijekom postupka nije postavio jasan i precizan iznos kojeg stavlja u prijeboj pa kod tako nepotpunog zahtjeva vještak nije dužan utvrđivati nikakve negativne razlike. U navedenom smislu svi prigovori tuženika na nalaz i mišljenje Centra za vještačenja u potpunosti su neosnovani.

14. Iz svih provedenih dokaza u ovom postupku, a posebno iz iskaza tužiteljice nedvojbeno proizlazi kao utvrđena činjenica da je tužiteljica zaposlena kod tuženika na mjestu pomoćne radnice u JIL- na Klinici za anesteziologiju, reanimatologiju, te intenzivnog liječenja., a iz iskaza tužiteljice proizlazi da kroz jutro mora doći na posao u 6,00 sati, a da radi i vikendima. Također iz iskaza tužiteljice proizlazi da je ista primorana koristiti osobni automobil od mjesta prebivališta u Donjem Muću, Donji Muć 292, a koje je njena stalna adresa prebivališta do mjesta rada kod tuženika jer da se radi udaljenosti od 36 km u jednom pravcu, te da premda postoji organizirani javni prijevoz da isti nije adekvatan radnom vremenu tužiteljice kod tuženika budući nema dovoljno linija autobusnog prijevoza, a i linije koje postoje su takve da je tijekom vožnje istima potrebno u više navrata presjedati da bi se moglo doći do mjesta rada ili natrag s posla, te da vikendima nema odgovarajućih linija prijevoza pa da je to upravo razlog što ona ne koristi javni prijevoz već odlazi na posao i vraća se s posla osobnim automobilom. Ista je istakla da kad mora doći na posao u 6,00 sati te vikendom da bi teško mogla autobusnim prijevozom na vrijeme doći na posao jer da bi zbog presjedanja morala čekati pola sata. Ovaj sud u cijelosti poklanja vjeru navedenom iskazu tužiteljice jer je pregledom autobusnih linija dostavljenih uz dopis Prometa d.o.o. Split (list 33-72 spisa) razvidno da bi navedenim autobusnim linijama tužiteljici bilo izrazito komplicirano doći na vrijeme do radnog mjesta jer navedene linije polaze iz različitih mjesta – primjerice iz Muslima ili iz Neorića, a tužiteljica živi u Donjem Muću, iste uopće ne prometuju nedjeljom i praznicima, te podrazumijevaju često presjedanje

budući ili polaze iz raznih mjesta ili u određene dane uopće ne prometuju. U navedenom smislu ovaj sud je mišljenja da tužiteljicu pripadaju troškovi prijevoza po prijeđenom kilometru budući tužiteljica navedenim javnim prijevozom koji uključuje polaske iz raznih mjesta i presjedanja, kao i neredovitost autobusnih linija ne može redovito i na vrijeme dolaziti s posla i odlaziti s posla, a zbog čega prema vlastitom iskazu i koristi osobni automobil.

15. Radi svega navedenog ocjenom svih dokaza u ovom postupku, a sukladno odredbi članka 8. ZPP-a te primjenom pravila o teretu dokazivanja usvojen je glavni tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti, a kojim tužiteljica potražuje s osnova razlike manje isplaćene naknade troškova prijevoza po prijeđenom kilometru ukupan iznos od 560,68 EUR sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

16. Na dosuđeni ukupni iznos tužiteljici s osnova razlike manje isplaćenih troškova prijevoza, a prema prijeđenom kilometru iz nalaza i mišljenja Centra za vještačenja budući je sud u predmetnom postupku iz provedenih dokaza utvrdio da tužiteljici isključivo za utuženo razdoblje iz navedenih razloga pripada razlika naknade neisplaćenih troškova prijevoza po prijeđenom kilometru, a u iznosu od 560,68 EUR tužiteljici su priznate zakonske zatezne kamate primjenom odredbe čl. 29. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", br. 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 155/23., u tekstu ZOO) koje teku od dospijea svakog pojedinačnog mjesečnog iznosa 15-og dana u idućem mjesecu do isplate (čl. 92. st. 3. ZR). Navedena zakonska zatezna kamata obračunava do 31.12.2022.godine sukladno odredbi članka 29.stavka 2. ZOO-a ("NN" 35/05, 41/08, 125/11, 78/2015), a od 01.01.2023.godine do isplate sukladno izmijenjenoj odredbi članka 29.stavka 2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22). Budući zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, a koje su sadržane u dosuđenom bruto iznosu zatražene razlike naknade plaće do trenutka isplate nisu dospjeli na naplatu pa se na te iznose zatezne kamate ne obračunavaju, sve sukladno odredbi čl. 45. Zakona o porezu na dohodak (NN 177/04, 73/08, 80/10, 114/11, 22/12, 43/13, 120/13, 125/13 i 148/13) i čl. 61. Pravilnika o porezu na dohodak (NN 95/05, 96/06, 68/07, 146/08, 2/09, 9/09, 146/09, 123/10, 137/11, 61/12, 79/13 i 160/13) tužiteljici su priznate zakonske zatezne kamate na navedeni iznos glavnice potraživanja od 1.110,16 EUR izuzev zakonskih zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, a kako je i odlučeno u točki I/ izreke ove presude.

17. Što se tiče troškova ovog parničnog postupka, obzirom da je tužiteljica u cijelosti uspjela u ovom postupku tuženik joj je sukladno odredbi članka 154. stavka 1. ZPP-a dužan naknaditi parnične troškove. U navedenom smislu tužiteljicu kao opravdani, a sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("NN" 138/23) pripadaju trošak sastava tužbe u iznosu od 50 bodova; trošak sastava podneska od 07.11.2024. u iznosu od 50 bodova; zastupanja na ročištu od 28.02.2025. u iznosu od 50 bodova; zastupanja na ročištu od 10.06.2025. u iznosu od 50 bodova; trošak sastava podneska od 02.06.2026. u iznosu od 50 bodova; zastupanja na ročištu od 19.06.2026. u iznosu od 50 bodova; zastupanja na ročištu za objavu presude u iznosu od 25 bodova, a što ukupno iznosi 325 bodova, te što s obzirom na vrijednost boda od 2,00 EUR ukupno iznosi 650,00 EUR, te što uz dodatak od 25% PDV-a u iznosu od 162,50 EUR ukupno iznosi 812,50 EUR, te što uz trošak vještačenja u iznosu od 400,00 EUR ukupno iznosi 1.212,50 EUR, a koji iznos je tuženik tužitelju dužan

isplatiti na ime troškova ovog parničnog postupka zajedno sa zatraženom zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od presuđenja pa do isplate, te koja se zakonska zatezna kamata obračunava sukladno izmijenjenoj odredbi članka 29. stavka 2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), a kako je i odlučeno u točki II/ izreke ove presude.

18. Tuženik je u podnesku od 12.06.2026. prigovarao djelomičnom povlačenju tužbenog zahtjeva ističući da je tužiteljica prvotno postavljenim tužbenim zahtjevom, podneskom od 07.11.2024. potraživala iznos od 1.349,00 Eur-a (list 20-21 spisa), a potom iznos od 560,68 Eur-a glavnim tužbenim zahtjevom i 69,22 Eur-a podrednim tužbenim zahtjevom i to podneskom od 03.06.2026. godine (list 132-138 spisa). Međutim, iz postavljenog kondemnatornog tužbenog zahtjeva tužiteljice podneskom od 07.11.2024. je razvidno da tužiteljica prilikom podnošenja tužbe nije raspolagala cjelokupnom dokumentacijom, a zbog čega je u tom podnesku i navela da pridržava pravo precizirati tužbeni zahtjev nakon provedbe financijsko-knjigovodstvenog vještačenja. Ista je po nalogu suda postavila kondemnatori zahtjev citiranim podneskom od 07.11.2024. godine potražujući iznos glavnice od ukupno 1.349,00 Eur-a s time da je u navedenom podnesku istakla da će specificirati tužbeni zahtjev nakon provođenja financijsko knjigovodstvenog vještačenja. Iz svega navedenog je razvidno da tužiteljica u vrijeme podnošenja tužbe i uređenja tužbenog zahtjeva podneskom od 07.11.2024. godine nije raspolagala svim odlučnim činjenicama potrebnim za uređenje tužbenog zahtjeva (platnim podacima, evidencijama o radu i rasporedu), a kojima je raspolagao tuženik, te u tom smislu nije mogla konačno precizirati tužbeni zahtjev bez provedbe financijsko knjigovodstvenog vještačenja. Tuženik je tek podneskom od 17.11.2025. godine dostavio obračune plaća i evidencije radnog vremena za utuženo razdoblje, te je vještak temeljem tih podataka izradio nalaz i mišljenje, a kojim se precizno utvrdio dug tuženika prema tužiteljici s osnova naknade troškova prijevoza. Tužiteljica je citiranim podneskom od 03.06.2026. godine specificirala tužbeni zahtjev odmah nakon provedenog vještačenja budući je tek nakon navedenog vještačenja bilo moguće objektivno procijeniti visinu tuženikovog dugovanja po navedenom osnovu. Prema gledištu Vrhovnog suda RH svako smanjenje tužbenog zahtjeva (iako nije preinaka tužbe) djelomično je povlačenje tužbe prema članku 193. ZPP-a, ako je do toga došlo nakon što se tuženik upustio u raspravljanje o glavnoj stvari te je za to uvijek potreban pristanak tuženika. Međutim, ovaj sud cijeni da se tuženik neosnovano protivi smanjenju tužbenog zahtjeva (djelomičnom povlačenju tužbe) budući je tužiteljica specificirala tužbeni zahtjev navedenim podneskom odmah nakon provedbe financijsko knjigovodstvenog vještačenja po Centru za vještačenja. Naime, budući je tužiteljica tek u trenutku kad je provedeno navedeno vještačenje mogla procijeniti visinu neplaćenih troškova prijevoza koji je pripadaju, te saznati sve odlučne činjenice vezano za visinu predmetnog potraživanja, nedopuštanje usklađenja tužbenog zahtjeva koje je uslijedilo odmah nakon provedenog vještačenja bi bilo nerazmjerno legitimnom cilju iz odredbe članka 190. stavka 1. ZPP-a. Naime, smanjenje tužbenog zahtjeva nakon provedenog financijskog vještačenja nije promijenilo identitet spora niti su iznesene ikakve nove činjenice u postupku. U navedenom smislu neosnovano je protivljenje tuženika smanjenju tužbenog zahtjeva (članak 191. stavak 2. ZPP-a), a radi čega je trebalo prihvatiti glavni tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti u navedenom, zatraženom smanjenom iznosu od 560,68 Eur-a, a kako je odlučeno u točki I/ izreke ove presude.

19. Tužiteljici je dosuđen parnični trošak kako je i potraživala na račun punomoćnice tužitelja budući je člankom 94. stavak 1. ZPP-a propisano da opseg punomoći određuje stranka, a člankom 95. stavak 1. točka 3. ZPP-a je propisano da ako je stranka izdala odvjetniku punomoć za vođenje parnice, a nije pobliže odredila ovlaštenja u punomoći da je odvjetnik na temelju takve punomoći ovlašten od protivne stranke primiti dosuđene troškove primitaka računajući i primitak parničnih troškova i to na račun punomoćnice i za nju osobno. U punomoći koju je tužiteljica izdala odvjetnici Martini Radić Šunjić proizlazi da je isti izričito ovlastila istu na primanje novca i novčanih vrijednosti, a čime ju je ovlastila da može primiti i ispunjenje obveze na naknadu troškova postupka u korist tužiteljice. Tužiteljica je i na ročištu od 10.06.2025. potvrdila činjenicu da je ovlastila odvjetnicu Martinu Radić Šunjić odvjetnicu u Splitu da za nju može primiti troškove parničnog postupka putem svog računa kao i sve novčane primitke u predmetnoj pravnoj stvari, a čime se treba smatrati da je tužiteljica u navedenom smislu izdala specijalnu punomoć odvjetnici Martini Radić Šunjić za primitak navedenih troškova. Radi navedenog dosuđen je tužiteljici parnični trošak na račun njene punomoćnice, a kako je i odlučeno u točki II/ ove presude. U navedenom smislu su neosnovani prigovori tuženika iz podneska od 14.11.2024 vezano za isplatu parničnih troškova na račun punomoćnice tužiteljice.

U Splitu, 21. srpnja 2026.

SUDAC
Eneja Stejskal Kanazir

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od primitka pisanog opravka iste. Žalba se podnosi u tri primjerka pismeno putem ovog suda za Županijski sud. Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog opravka iste.

Dna:

- punomoćniku tužiteljice
- tuženiku
- u spis

Broj zapisa: **9-3088b-09456**

Kontrolni broj: **0302c-69ba4-4d7c3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.